

**ב"ה**  
**ספר לקוטי תורה**  
**פרשת ראה לב, א – לג, א**  
**מאמר ד"ה אני לדודי**

**לה' הארץ ומלאה**

---

**חדש אלול תשע"א**

## Outline:

- (1): אלול is about **our** עבודה which allows the revelations of תשרי, which in turn inspire us for the whole year.
- (2): To help us, we get special help from above (see further for more details). But if so, it seems that it is not **our** עבודה any more!?
- (3): The answer is that it is not inspiration, just a boost. Like a מלך of a king in the field that doesn't reveal himself in all his glory, just allows people to approach.
- (4): To explain: In general, we have a natural tendency to אלוקות. When we get involved, ה' in turn inspires us even more.
- (5): But if that natural tendency is concealed – by ה'’s desire and by our misdeeds, we are in the “desert”. In אלול, the boost is the power and will to change this situation.
- (6): What we have to do is look for our inner self to reveal it again.
- (7): Looking for it causes us to get inspired to have compassion on it which then arouses our natural love.
- (8): If this doesn't work, thinking about the fact that it didn't work causes us to really ask for help.
- (9): If this still doesn't work, we have to get rid of our sins.
- (10): Two more pieces of practical advice for holding on to the revelation once we have it – learning and צדקה.

### (1) Elul & Tishrei

אני לדודי ודודי לי. ר"ת [ראשי תיבות] אלול. והענין כי באלול מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו בחי' אתערותא דלתתא עד ר"ה ויוה"כ [ראש השנה ויום הכפורים] שהם בחי' המשכת אלהותו ית' [יתברך] למטה בבחי' התגלות, כמ"ש שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני שמר"ה עד יוה"כ הוא בחינת שמאלו בחי' יראה לפי שאז הוא זמן התגלות מלכותו ית'. ולכן קוראין לו המלך כי מלכותך מלכות כל עולמים. פי' שאפילו בעולמות הנעלמים תפול עליהם אימת המלך ופחדו (עיין בזהר פנחס דף ר"ד ע"ב ובהרמ"ז שם).

(עבודה from below (i.e. the Jew's own ארתתא).

תחבקני: It will hug me.

Idea of Elul: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

Idea of ראש השנה and יום כיפור: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

ומזה נמשך גם למטה על כללות נשמות ישראל לקבל עול מלכות שמים עליהם ותהיה יראתו על פניהם כל השנה כי יראת ה' ואהבתו אינו עשויה ונטוע בלב האדם מכח עצמו כ"א מכח ההארה הנמשך עליו מלמעלה בעת זמן התגלותו דהיינו בר"ה בחי' יראה כו' (ועמ"ש בפ' תבא סד"ה ויקרא משה וע"פ כי תצא וע"פ לא תהיה משכלה ועקרה בפ' משפטים), וזהו בחי' ודודי לי רק שצריך תחלה לעורר את האו"ר [האהבה ויראה] על ידי אתערותא דלתתא שהיא באלול.

How we obtain fear all year round: \_\_\_\_\_

Where it starts: \_\_\_\_\_

## (2) Speciality of Elul:

והנה נודע שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים, ולהבין זה כי למה הם ימות החול ואינם יו"ט [יום טוב] כמו שבתות ויום טוב שבהם התגלות אלהות בחי' הארת אלהותו ית' ובפרט בעת זמן י"ג מדות שהם הארת העליונות מאד והם מתגלים ביוהכ"פ ובודאי יש הפרש גדול בין יוה"כ ובין אלול.

י"ג מדות הרחמים: Special of the highest levels of 'ה', which due to their greatness can be drawn down even to the lowest levels. In fact, they can even cause arousal and atonement for sinners – which is why they are attributes of mercy.

Explicit question: \_\_\_\_\_

Unstated question: *If אלול is the idea of our initiative (in other words us starting), then why does'ה give us a starting push implying that he is starting the bond?*

## (3) THE MOSHUL:

אך הנה יובן ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו הוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כ"א ברשות ואף גם זאת המובחרים שבעם ויחידי סגולה. וכך הענין עד"מ [על דרך משל] בחודש אלול יוצאין להקביל אור פניו ית' בשדה,

סבר פנים יפות: A smiling face.

פנים שוחקות: A shining countenance.

ויחידי סגולה: VIPs.

משל: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

[What are the answers to the 2 questions? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_]

#### (4) Year-Round Avoda:

כי הנה כתיב יאר ה' פניו אליך שהוא ענין הארת י"ג מדות שיהי' פנים בפנים דהיינו שיאיר גילוי פנימיות רצונו ית' למקור נש"י [נשמות ישראל] ע"י שיהיה עיקר פנימיות רצונו אליו ית' לדבקה בו בלב ונפש מעומקא דליבא במסירת נפש כמ"ש במ"א [כמו שנתבאר במקום אחר],

לדבקה: To cling.

מעומקא דליבא: From the depths of the heart.

What we have to do: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

What this causes: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

והארה זו היא נמשכת מבחי' אל שהוא ראשית כל הי"ג מדות ומקורן וכללותן, וכמ"ש אל ה' ויאר לנו שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש וכמ"ש כי הוי' אלהיך אש אוכלת הוא. פי' כמו למשל זיו ואור האש היוצא מן האש עצמו שבכללותו אין בו שום התחלקות בינו לזיו ואור הנמשך ממנו. כך כביכול הארת פנים המאיר לכללות ישראל הוא מבחי' אל שהוא בחי' אור א"ס ב"ה עצמו ממש, (עמ"ש בביאור ע"פ וכל העם רואים את הקולות בפ' מן המצר קראתי וע' בד"ה אתם נצבים במש"ש ולכן נק' אל עליון כו' ובד"ה להבין פי' וענין י"ג מדות ובד"ה וארשתיך לי בענין לבי ובשרי ירננו אל אל חי)

Where it comes from: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

Why is ה' compared to fire? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

### Yisroel:

ולכן נק' ישראל מלשון שר אל והי' ד מורה על התמדת הפעולה כמו ככה יעשה כו'. ופי' שבחי' אל הוא שר ומושל בקרבו (ועיין בזהר קדושים דפ"ו ע"א בראשית דף ח' ע"א ויגש ד' ר"ה ע"ב נשא קל"ב א' ובפי' הרמ"ז ר"פ שמיני), דהיינו שיש בכל נפש מישראל ניצוץ אלהות ממש המחיה נפשו האלהית ומושך בטבעו למעלה לאור באור החיים למסור נפשו אליו ית' והוא למעלה מן החכמה ודעת שבנפשו, כי על ידי החכמה והדעת לא היה משיג בחי' זו לבטל ולהפקיר א"ע [את עצמו] מכל וכל בשבילו ית' וזהו בנים אתם להוי' אלקיכם כי ברא כרעא דאבוה הוא שנכלל ברצונו של אביו בלי שום טעם ודעת כמו בחי' רגל שבטל לגבי ראש ואין לו רצון שלו כלל. וזהו בטל רצונך מפני רצונו שבכדי שיאיר אל האדם בחי' פנימיות רצונו ית' צריך לבטל כל רצונותיו שלא יהי' לו רצון אחר כלל:

התמדת הפעולה: Continuously acting.

ברא כרעא דאבוה: The son is just a leg (i.e. part) of his father. (A chip off the ol' block).

Meaning of ישראל: \_\_\_\_\_

Natural: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

What we do first: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

### (5) Desert:

**ב והנה יש באדם בחי' עיר מושב. ובחי' שדה ומדבר. מדבר היא ארץ לא זרועה שהם המעשים והדבורים והמחשבות אשר לא לה' המה. אין צריך לומר אם פגם במחשבה דבור ומעשה אלא אפילו גם עניני היתר רק שהם ענינים שאינם צריכין לעבודת ה' ודברים בטלים הרי לאו אורחא דמלכא לאשתעי במילי דהדיוטא. וזהו אשר לא ישב אדם שם. פירוש אדם הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות אדם וגו' לא ישב שם כי ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כתיב.**

לא זרועה: Unplanted.

פגם: Damaged.

לאו אורחא דמלכא לאשתעי במילי דהדיוטא: It is not the way of the king to deal with mundane matters.

What is a city? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

What is a desert? \_\_\_\_\_

[So what does it mean that the king is in the field? Why is he there? \_\_\_\_\_]

### Lost & Found:

ועצה היעוצה לזה הנה כתיב ובקשתם משם את הוי' אלהיך. פי' כי הנה כתיב וירא אלהים את האור כי טוב ופירשו רז"ל כי טוב לגנוז שבחי' אור שהוא בחי' הארת פנימיות רצונו ית' יש בכל אחד ואחד מישראל אלא שהוא בבחי' הסתר והעלם מאד בטבעו וצריך לגלות אוצר של יראת שמים (ועמ"ש במ"א בפ' מי גילה לבני רז זה והיינו אור האהבה המסותרת), ויש מי שהוא בבחי' אבידה אצלו ובחי' גלות.

ועצה היעוצה: The sound advice.

What does אור refer to? \_\_\_\_\_

Where did it go? \_\_\_\_\_

### (6) Action:

וע"ז נאמר ובקשתם שתבקש ותחפש ואין חיפוש אלא אחר אבידה דהיינו דבר שהוא אבודה אצלו בבחי' גלות שהוא בחי' ניצוץ אלהות הנ"ל. וזהו את הוי' אלהיך שהוא נמשך מבחי' אל השורה בכל אדם להחיות נפשו האלהית.

What do we have to do? \_\_\_\_\_

### Where to look:

והנה הכתוב אומר ובקשתם משם. משם דייקא כי כשם שא"א [שאי אפשר] לחפש אחר אבידה ולמצאה זולת במקום שנאבדה. כך לא ישיג אור פני ה' ושתהיה אהבתו אליו ויראתו על פניו כ"א אחר החיפוש תחלה במקום שנאבדה לו ע"ד מ"ש [על דרך מה שכתוב] נחפשה דרכינו כו' שיפשפש במעשיו ודבוריו ומחשבותיו שעברו וחלפו מיום היותו אשר לא טובים

שיפשפש במעשיו: To scrutinise his actions.

Where do we look? \_\_\_\_\_

וזהו ובקשתם משם. כי לשון זה הוא דבר שיכול ממש להראות עליו באצבעו אשר יאמר עליו כי הוא זה וא"א לומר כך רק על הקב"ה כמ"ש זה אלי ואנוהו כי מלא כל הארץ כבודו, אבל מקום ומשכן הקליפות נק' שם כלומר עמוק מאד למטה.

What does זה mean? \_\_\_\_\_

What does שם mean? \_\_\_\_\_

וזהו שדרשו רז"ל ע"פ [על פסוק] קראו שם פרעה כו' העביר המועד ר"ל [רצונו לומר] הדרך של המועד ושמחה העביר לשמחה של הוללות וזהו ענין במדבר הזה יתמו, פי' ע"י דבורי אותיות התפלה שהוא בחי' מדבר הזה כמ"ש זה אלי כו', וכן בעסק התורה כמ"ש בפ' מטות בפי' לאמר זה הדבר כו' עי"ז יתמו היינו כמ"ש בזהר שלח קס"ג ב' שהוא בחי' תמים תהיה כו' ושם ימותו הוא נפילת אפים שהוא העלאת ניצוצים שנפלו בבחי' שם ע"י אליך ה' נפשי אשא כו' וז"ש ואותנו הוציא משם כי באמת הוציא אותנו מבחי' שם לדבקה בו ית'.

פרעה... that he had pushed off the time that they had set". The חז"ל explain that קליפה (שם - פרעה) had transferred Kosher joy into silly frivolity.

במדבר הזה יתמו... ושם ימותו תורה: Literally "in this desert (your corpses) will expire and there they will die". In Chassidus this means that your words of davening and תורה (יתמו) will cause perfection (שם) will die because all G-dly sparks will be elevated.

3 places we see that שם means קליפות: \_\_\_\_\_

### (7) Pity:

אך מי שפוגם באיזו מחשבה או דבור וכ"ש [וכל שכן] מעשה הנה על זה נאמר ובקשתם משם דהיינו שיפשפש במעשיו כו' אשר לא טובים, ועי"ז יתמרמר לבו בקרבו וישוב אל ה' וירחמהו דהיינו שיעורר רחמים רבים על ניצוץ אלהות שבתוכו בבחי' גלות. ועל זה נאמר ליעקב אשר פדה את אברהם כי מדת יעקב הוא מדת רחמנות שע"ז פודה מהגלות מדת אהבה היא מדתו של אברהם אבינו ע"ה, כי לכן נק' אבינו כו' ולהיות ברא כרעא דאבוה להבטל ולהכלל ברצונו ית' (ועמ"ש בפי' ובקשתם משם ע"פ וישב יעקב ובמ"ש ע"פ כנשר יעיר בפי' דרשו כו' בהמצאו).

His heart will be embittered.

What the searching makes us feel: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_

אך האדם אשר יפשפש במעשיו ולא יתעורר בו מדת רחמנות ולא יתמרמר לבו בקרבו עם היות שמעמיק במחשבתו איך נפל ניצוץ אלהות בגלות בתוך נפשו זאת ישים אל לבו ונשא עליו המשל הזה, כי היות טבע האדם כשכואב לו אפילו צפורן רגלו מחמת שנגף באבן מרגיש הכאב במוחו ומצטער. אך היינו כשאבר הנגוף עודנו מחובר בו טרם נחתך, אבל כשחותכין את האבר אין המוח מרגיש את הכאב מפני שהוא נכרת ונפרד משרשו.

שנגף: That it got injured.

What if I don't feel it? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

#### (8) Nebach:

כך אנחנו בנ"י [בני ישראל] מחוברים ודבקים בו ית' ולכן צריכים אנחנו להרגיש הכאב והפגם שפגמנו והורדנו בגלות ניצוץ אלהות ית' כי אע"פ שחטא כו' ויש לו בחי' ניצוץ אלהות הנ"ל ואיננו מסתלק ממנו אלא שהוא בגלות, ולא עוד אלא שעדיין נקרא במעלות ומדריגות השר שהוא בחי' ישראל הנ"ל, כי אינו דומה מעלת השר עם היותו בשביה למעלת ההדיוט, כי עדיין ניכר וידוע מעלתו של השר ובתנועה א' יכול שיהפך מן ההיפך אל ההיפך לגמרי לחזור לקדמותו כו', אך מה שאינו מרגיש בנפשו הכאב והפגם היינו מפני שפגם כ"כ עד שנפרד ונכרת משרשו לגמרי, ומזה אדרבה יעורר רחמים יותר גדולים עם היות שאינו מרגיש הרחמנות על עצמו כמ"ש במ"א על מאמר ברחמיק הרבים רחם עלינו, פי' מפני שאנחנו אין שכלנו הדל משיג גודל הרחמנות וכו'. כי מדת רחמנות מדתו של יעקב מבריא מן הקצה אל הקצה, (שעם היות שהוא כמשל שנפרד ונכרת משרשו לגמרי אע"פ כ"ע"י הרהור תשובה א' ישוב ויתדבק בשרשו. וכמ"ש בפרשה במדבר בד"ה וידבר כו' לגלגלתם כמו ד"מ אם היה נמצא ברפואות לחבר גופו אל ראשו כך הוא ענין נשיאת ראש כו' ע"ש, ובד"ה ביום השמיני עצרת ואפילו חייבי כריתות דכתיב בהו ונכרתה כו' ועל זה אמר הכתוב כי אבי ואמי עזבוני מכל מקום וה' יאספני),

הקצה, (שעם היות שהוא כמשל שנפרד ונכרת משרשו לגמרי אע"פ כ"ע"י הרהור תשובה א' ישוב ויתדבק בשרשו. וכמ"ש בפרשה במדבר בד"ה וידבר כו' לגלגלתם כמו ד"מ אם היה נמצא ברפואות לחבר גופו אל ראשו כך הוא ענין נשיאת ראש כו' ע"ש, ובד"ה ביום השמיני עצרת ואפילו חייבי כריתות דכתיב בהו ונכרתה כו' ועל זה אמר הכתוב כי אבי ואמי עזבוני מכל מקום וה' יאספני),

לוקדמותו: To its original state.

שכלנו הדל: Our meagre brains.

מבריא: Extends.

So what do I do about it? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_

### (9) Real Nebach:

ואם גם בזאת לא יתעורר בו מדת רחמנות הנ"ל הנה זאת העצה היעוצה  
דהנה כתיב הרועה בשושנים ופי' בזהר (שמות דף עשרים) מה שושנה אתהפך  
מגוון סומק לגוון חוור ע"י אשא כו'. כך הנה כתיב אם יהיו חטאיכם כשנים  
כשלג ילבינו שהחטא נקרא אדום וכן כל המעשים והדבורים והמחשבות  
שבכל עניני העולם נק' גם כן אדום לפי שהמה מחשבות היצר ותחבולותיו  
יתהפך לגוון חוור שהוא בחינת כשלג ילבינו על ידי בחי' אש. והנה יש אש  
שלמעלה ואש שלמטה ואש שלמעלה לא כל אדם זוכה לזה. אך אש  
שלמטה הוא ענין סיגופים ותעניות למעט חלבו ודמו שהם מסטרא דק"נ  
[דקליפת נוגה] ואז יאר ה' פניו בחי' הארת פנים כנ"ל:

הרועה בשושנים: He who nourishes among the roses.

אתהפך מגוון סומק לגוון חוור: Changes from red colour to white colour.

כשנים: Like red wool.

תחבולותיו: His machinations.

סיגופים: Suffering.

What else can I do about it? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

### (10) Prior Love:

ג אך עוד אחת היא צריך לשית עצות בנפשו מ"ש בשווקים וברחובות  
אבקשה את שאהבה נפשי וגו' עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא  
ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי. פי' שאהבה נפשי בקמץ  
הוא לשון כבר מה שאהבה כבר היינו כי ישראל עלו במחשבה הקדומה וזהו  
בחינת טהורה היא קודם אתה בראת כמ"ש ע"פ יונתי בחגוי הסלע ומבחי'  
זו נמשך בה אור הגנוז היא בחי' אהבה המסותרת כנ"ל בפי' את האור כי  
טוב לגנוז כו' וזהו שאהבה נפשי מכבר וכענין מ"ש ע"פ ראה אנכי בפי'  
לאיתן האזרחי כו'.

לשית: To place.

בשווקים: In the markets.

אחזתיו ולא ארפנו: I will hold him and not release him.

הורתי: Of my birth.

בקמץ: With the Komatz vowel.

בחגוי: In the cleft.

Our old love: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

### Learning:

אך יש מי שאהבה זו היא בבחינת אבידה אצלו ובבחי' גלות כנ"ל ועל זה נאמר אבקשה את שאהבה נפשי, והנה בחינת החיפוש הוא בשווקים וברחובות במקום האבדה, אך אף גם אם מצא את האבדה הנה לא יתקיים בו אור ה' בלתי כלים כי זה גורם הסתלקות האור כנודע, ולכן העצה לעשות כלים לאור ה' והם אותיות התורה כי בית אמי זו תורה שבכתב וחדר הורתי זו תורה שבעל פה וכמ"ש כי הוי' אלהיך אש אוכלת הוא וכשם שא"א לאש להאחז בלי פתילה או שום דבר הנאחז בו. כך אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו כו'. עמ"ש מזה בד"ה במדבר סיני באהל מועד, וכדאיתא בזהר על פסוק הרועה בשושנים שושנים ששונה הלכות כו'.

What else to do: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

ולכן כתיב הרועה כי ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים מפני שע"י עסק התורה שהוא רצונו יתברך רוח אייתי רוח ואמשיך רוח להיות שורה ומתגלה בו בחינת פנימיות רצונו ית', כמו שע"י אכילת האדם מחבר נשמתו בגופו שיתפשטו בו כוחות נשמתו בהרחבה. כך כביכול ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים על ידי התורה ומצות שהם רצונו ית' רוח אייתי רוח ואמשיך רוח להיות שורה ומתגלה בחינת הארת רצה"ע [רצון העליון] בהארת פנים כו' ע"י אותיות התורה

מפרנסין: Nourish.

רוח: Spirit which brings another spirit and draws it down.

שורה: Rests.

How we feed ה'?: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

### Tzedokoh:

גם ע"י מצות הצדקה שהוא מדת החסד שהוא חיצוניות וכלי לבחי' האור והאהבה בחי' פנימיותו וכמ"ש כי באור פניך נתת לנו תורת חיים ואהבת חסד. פי' כי לאור פני ה' שהוא בחי' האור יש שני כלים שהם תורה וחסד כנ"ל:

What's the second כלי? \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

### Summary Questions:

- What is the idea of וי"ה and אלול?
- If אלול is our עבודה, what is the idea of ה' help?
- What do all the details of the משל of the king represent?
- Why is ה' compared to fire? (Numerous answers)
- What is הרועה בשושנים (Numerous answers including an extra one in the קיצור)
- What is א-ל and how and why is it hidden?
- Give 5 ways of revealing א-ל.
- What are the lessons in מעשה בפועל that we learn from here?

### Further Research:

- See all the מאמרים אני לדודי of the Rebbe on this מאמר printed in all the לדודי throughout the years, specifically תשמ"ב and תשכ"ו (מלוקט ד').
- See also the מאמרים of the Rebbe on the משל in 1342 - 1344 ע' ח"ד ש' לקו"ש.
- See this מאמר printed in חסידות מבוארת.

### **קיצור מד"ה אני לדודי**

(א) **באלול** מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו אתעדל"ת ובראש השנה ויום הכפורים הוא ודודי לי היינו המשכת אלקותו למטה מתחלה שמאלו תחת לראשי יראה. באלול יג"מ וא"כ למה אינם יו"ט (ע' כה"ג גבי פורים בד"ה חייב אינש כו' עד דלא ידעי). אך זהו כמו עד"מ מלך שיוצאים להקביל פניו בשדה. יאר ה' פניו הוא ענין יג"מ. ובחי' יאר היינו מ"ש אל ה' ויאר לנו עמ"ש מזה בד"ה ראשי המטות, וזהו ישראל ישר אל (עמ"ש בפי' לעשות הישר סד"ה כי תשמע בקול) שבחינת אל הוא שר ומושל בקרבו:

(ב) והנה יש באדם בחי' עיר מושב כמ"ש סד"ה בפ' נסכים בפי' ארץ מושבותיכם, ובחינת שדה עמ"ש בת"א פ' חיי ע"פ ויצא יצחק לשוח בשדה. ובחינת מדבר זהו ארץ לא זרועה (עמ"ש בד"ה אלה מסעי ומ"ש מענין זריעה בד"ה האזינו השמים ובד"ה בשלח פרעה ובד"ה ששים המה מלכות) אשר לא ישב אדם שם הפך ממ"ש האמנם ישב אלקים על הארץ. והעצה לזה כמו שכתוב ובקשתם משם. כי את האור כי טוב לגנוז בחי' אל ה' ויאר לנו שבחינת ישר אל. אך יש מי שהוא בבחינת אבידה אצלו. ע"ד איזהו שוטה המאבד שם מה שנותנין לו. וע"ד מ"ש ובאו האובדים בארץ אשור. וכתוב תעיתי כשה אובד. ועיין מזה בגמ' ספ"ג דמכות (דף כ"ד סע"א) ובמהרש"א שם בח"א ועיין ברבות פ' קרח ובפ' בשלח ס"פ כ"ד מה הצאן כו' אף ישראל אע"פ שחוטאין כו' ע"ש וזהו כשה אובד. וצריך לחפש במקום שנאבדה שיפוש במעשיו, וזהו ובקשתם משם, וישוב אל ה' וירחמהו, (ומזה יבא לבחי' שמע שם ע' וגם יתעלה

בחי' מדבר הנ"ל להיות ומדברך נאווה כמ"ש בד"ה במדבר סיני באהל מועד שע"י התשובה יבא לבחינת מדבר אשר לא ישב אדם שם שלמעלה ממדרגת אדם ונק' במדבר הגדול והנורא). אך האדם אשר לא ירגיש הרחמנות בנפשו זהו מפני שנפגם כ"כ עד שנפרד ונכרת משרשו, (וכרת הואנגד בחי' כתר כמ"ש במא"א אות כ' סט"ו) ומזה אדרבה יעורר עליו רחמים יותר גדולים, ועי"ז יש תקוה. וזהו הרועה בשושנים בחי' יג"מ. ועוד פי' בשושנים ע"ד אם יהיו חטאיכם כשנים מבחי' אדום כשלג ילבינו. כמו שושנה אתהפך מגוון סומק לגוון חוור ע"י אש ועמ"ש מענין אש בד"ה והיה לכם לציצית ובפ' בהר ע"פ כי תבואו כו' ושבתה הארץ כו' ועי"ז יאר ה' פניו. גם י"ל שושנים רומז לבחי' ברזא סומקא לסוסיא חיוורא וזהו ג"כ ענין לשון של זהורית כו' וה"ע בגדי לבן ובגדי זהב כמ"ש ברע"מ פ' פנחס (דף רנ"ה ע"ב) ועמ"ש בד"ה למנצח על השמינית וכענין מ"ש בדוד אדמוני עם יפה עינים ועמ"ש בביאור ע"פ וכל בניך:

(ג) ועוד צ"ל מ"ש אחזתיו ולא ארפנו כו' כי שאהבה נפשי בקמץ הוא לשון כבר. ע"ד כבר היו לעולמים כי ישראל עלו במחשבה הקדומה. וזהו ואני בתוך הגולה על נהר כבר, ועיין מענין כבר ברבות בראשית פט"ז ובזהר בראשית (ד"ו ע"ב) ובמק"מ והרמ"ז שם ובזח"ג פנחס (דרמ"ז ע"א) ועמ"ש בת"א בד"ה ואלה המשפטים גבי כי תקנה עבד עברי. ואחר שימצא גילוי אהבה זו צ"ל אחזתיו כו' ולהביאו אל בית אמי זו תורה שבכתב עיין זח"ב ויקהל (דף ריש). וחדר הורתי זו תשבע"פ, ועמ"ש בד"ה ראה אנכי גבי ונר דלוק על ראשו ומלמדין אותו כו', ועמ"ש בד"ה ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך. וזהו ענין הרועה בשושנים ששונים הלכות ישראל מפרנסין ומתפרנסין עמ"ש בפ' רעיתי בד"ה אני ישנה, ובפי' לכו לחמו בלחמי בד"ה יונתי בחגוי. וענין שני כלים תורה וחסד עמ"ש בביאור ע"פ אני ה' אלקיכם דפ' ציצית בסופו: